

■ «Φῶτα, Κηρία, Λαμπάδες, Λύχνοι»

Γιατὶ ἀνάβουμε τὸ καντήλι;¹ Συμβολισμὸς πολυσήμαντος

Ὅλα ὅσα συναντᾶμε στὴν Ἐκκλησία μας, δὲν εἶναι τυχαία, οὔτε καὶ χωρὶς σκοπὸ καὶ χωρὶς τὸν συμβολισμό τους.

Ἔνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ τὸ ἀνάμμα τοῦ καντηλιοῦ, εἴτε αὐτὸ γίνεται στὸν Ἱερὸ Ναό, εἴτε γίνεται στὸ σπίτι μας.

Στὰ ἀλήθεια γιατί τὸ κάνουμε αὐτό; **Ἄς** τὸ δοῦμε...

* * *

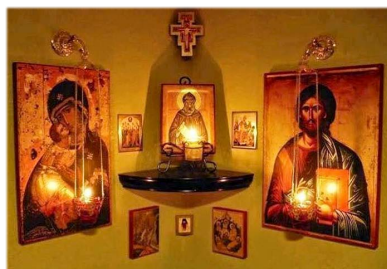
● **Γιατὶ** ἡ Πίστη μας εἶναι Φῶς. Ὁ Χριστὸς μας εἶπε: «Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου». **Τὸ** φῶς τοῦ καντηλιοῦ μᾶς θυμίζει τὸ Φῶς, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Χριστὸς φωτίζει τὶς ψυχές μας.

● **Γιὰ** νὰ μᾶς θυμίζει, ὅτι καὶ ἡ ζωὴ μας πρέπει νὰ εἶναι φωτεινὴ σὰν τῶν Ἁγίων, δηλαδὴ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ὀνομάζει: «παιδιά-τέκνα τοῦ φωτός».

● **Γιὰ** νὰ εἶναι ἔλεγχος στὰ σκοτεινά μας ἔργα καὶ στὶς κακές μας ἐπιθυμίες.

● **Γιὰ** νὰ εἶναι μία μικρὴ προσφορὰ καὶ θυσία μας πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἔνδειξη τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης μας πρὸς Αὐτόν, γιὰ ὅλα ὅσα μᾶς χαρίζει.

● **Γιὰ** νὰ φοβοῦνται οἱ δαίμονες, οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὸ σκοτάδι καὶ τρέμουν τὸ φῶς καὶ μᾶς ἐπιτίθενται μὲ μία ἰδιαίτερη πονηριὰ γιὰ νὰ μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν Θεό.

• **Γιὰ** νὰ φανερώσουμε πῶς μᾶς ἀρέσει τὸ Φῶς καὶ πῶς θέλουμε νὰ ζοῦμε στὸ Φῶς καὶ ὄχι στὸ σκοτάδι.

• **Γιὰ** νὰ θυμόμαστε ὅτι, ὅπως τὸ φυτίλι καίγεται ἀθόρυβα ἀπορροφώντας τὸ λάδι, ἔτσι καὶ ἐμεῖς θὰ πρέπει νὰ προσφέρουμε στοὺς συνανθρώπους μας καὶ μάλιστα ἀθόρυβα καὶ χωρὶς ἐπίδειξη, ὅπως κάνει καὶ τὸ φυτίλι.

• **Γιὰ** νὰ μάθουμε ὅτι, ὅπως δὲν ἀνάβει τὸ καντήλι χωρὶς τὰ δικά μας τὰ χέρια, ἔτσι καὶ τὸ ἐσωτερικὸ καντήλι τῆς καρδιάς μας δὲν ἀνάβει χωρὶς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

• **Γιὰ** νὰ προσευχηθοῦμε γιὰ μᾶς καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Καλὸ θὰ ἦταν κάθε παιδί νὰ μάθει προσεκτικὰ νὰ ἀνάβει τὸ καντήλι τοῦ σπιτιοῦ του καὶ νὰ κάνει κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὴν προσευχή του.

* * *

Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου

Φῶτα, Κηρία, Λαμπάδες, Λύχνοι²

Γημειοῦμεν ἐνταῦθα, χάριν τῶν φιλολόγων, ὅτι διὰ ἐξ αἰτία ἀνάπτονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶτα, κηρία καὶ λαμπάδες καὶ λύχνοι (κανδήλια).

• **Πρῶτον**, εἰς δόξαν Θεοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Φωτός, τοῦ φωτίζοντος πάντα ἄνθρωπον.

• **Δεύτερον**, πρὸς δίωξιν τοῦ σκοτίου τῆς νυκτὸς καὶ παρηγορίαν...

• **Τρίτον**, εἰς σημεῖον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

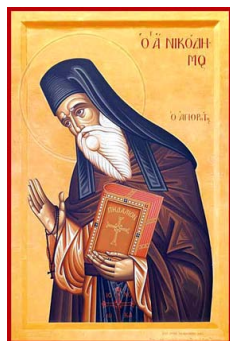
Ὁθεν εἶπεν ὁ θεῖος Ἰερώνυμος:

«Ἐν ταῖς ἀνά παῶσαν τὴν Ανατολήν Ἐκκλησίαις, ἐν ᾧ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται, ἀνάπτεται φῶτα καὶ τοῦ ἡλίου λαμπρῶς αὐγάζοντος, οὐχὶ τῷ ὄντι πρὸς ἀπέλασιν σκοτίου, ἀλλ' εἰς ἐπίδειξιν σημείου χαρᾶς καὶ φαιδρότητος».

• **Τέταρτον**, εἰς τιμὴν τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁθεν ἔλεγεν ὁ θεῖος Ἰερώνυμος:

«Εἰ δὲ καὶ τινες ἐκ τοῦ λαοῦ εἰς τιμὴν τῶν Μαρτύρων τοῦτο ποιοῦσι (τὸ ἀνάπτειν δηλ. κηροῦς καὶ λαμπάδας), τίς

ἡ ἐντεῦθεν ζημία; (ἦτοι οὐδεμία). Καὶ ὅσοι ἄρα κηροὺς ἀνάπτουσι, κατὰ τὴν πίστιν αὐτῶν μισθὸν ἔχουσιν· ὡς ὁ Ἀπόστολος φησί: “Καθὰ προαιρεῖται ἕκαστος”».

● **Πέμπτον**, αἱ ἀναπτόμεναι λαμπάδες νοοῦνται ἀναγωγικῶς εἰς ἄλλο νόημα καὶ μυστήριον.

Αἰνίττονται γὰρ αὐταὶ τὸ φῶς τῶν καλῶν ἡμῶν ἔργων, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος: «**Οὐ**τῶ λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν Τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς».

Νοοῦνται δὲ αὐταὶ καὶ εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι Φωταγωγίας· ὅθεν εἶπεν ὁ Θεολόγος Γρηγόριος:

«**Αἱ** λαμπάδες, ἅς περ ἀνάψεις, τῆς ἐκεῖθεν φωταγωγίας μυστήριον, μεθ’ ἧς αἱ φαιδραὶ καὶ παρθένοι ψυχαὶ τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ ἀπαντῶσι».

● **Ἑκτον**, ἀνάπτονται αἱ λαμπάδες διὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ταύτας προσφερόντων· ὅσον γὰρ αὐταὶ ἀνάπτουσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς Ἁγίους, τοσοῦτον συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι ἐκείνων εἴτε ζώντων, εἴτε κεκοιμημένων.

1. Περιοδ. «Παιδικὰ Φτερουγίσματα», ἀριθμ. 12/Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2016, σελ. 6.

● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

2. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἑορτοδρόμιον, σελ. 433, ὑπόσημ., Ἑρμηνεία στὸ Τροπάριο β', τῆς Ὁδῆς Ε', τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.